

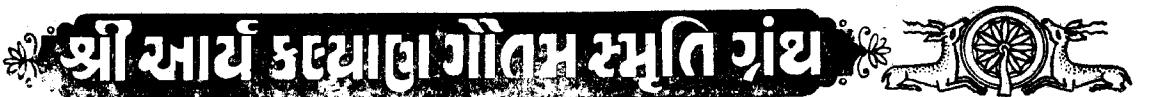
ધન્યભૂમિ લોલાડા

— જયંતીલાલ પી. શાહ

વંદનીય અને પૂજ્ય યુગપ્રધાન શ્રી કલ્યાણસાગરસૂરીશ્વરજી દાદાની જન્મભૂમિ હોવાનું જેને ગૌરવ અને અભિમાન છે, એ ‘લોલાડા’ ગામ ગુજરાત રાજ્યના મહેસાણા જિલ્લાના સમી તાલુકામાં આવેલું છે. આ લોલાડા ગામ પ્રસિદ્ધ મહાતીર્થ શંખેશ્વરજીથી ૧૦ કિ. મિ; પાટણ (ઉ. ગુ.) થી ૬૦ કિ. મિ.; રાધનપુરથી ૩૫ કિ. મિ.; મહેસાણાથી ૮૫ કિ. મિ.; હારીજથી ૩૦ કિ. મિ.; સમીથી ૨૪ કિ. મિ. અને અચલગચ્છના ગઢ સમાન માંડલ ગામથી ૪૫ કિ. મિ. દૂર થાય છે. લોલાડા ગામ એ શંખેશ્વર તીર્થની પંચતીર્થીમાંનું એક ગામ છે. આ ગામે આવવા માટે રાધનપુર-વીરમગામ રાજ્ય ધોરી-માર્ગ ઉપરના સમી-શંખેશ્વર વચ્ચેના ‘જેસડા’ ગ્રામથી પાકો ડામર રોડ થયેલો છે. ઉપરાંત મહેસાણા, હારીજ, રાધનપુર, સમી અને શંખેશ્વરથી એસ. ટી. બસ પણ મળે છે.

લોલાડા ગામ એ અતિ પ્રાચીન અને ભૂતકાળમાં ભવ્ય જાહોજલાલી ધરાવતું ગામ છે. તેનો સહુ પ્રથમ ઉલ્લેખ ઇતિહાસમાં ઈ. સ. ૮૦૦ આસપાસનો જોવામાં આવ્યો છે. ગુજરાત રાજ્યના સહુથી પ્રથમ એવા સ્થાપક વીર વનરાજ ચાવડાનો જન્મ લોલાડા પાસેના જંગલમાં થયો હોવાનો ઉલ્લેખ ઇતિહાસમાં છે. વનરાજ, પૂજ્ય કલ્યાણસાગરસૂરિદાદા, વચ્છરાજ સોલંકી જેવાં અનેક નરરત્નો લોલાડા ગામની વીરભૂમિમાં પાકેલાં છે.

આ ગામ પહેલાં મોટું નગર હતું. જૈનોનાં ૧૦૦ ઘરો હતાં. ચોવીસ પરગણાની, રાઠોડ વંશના ગરાસિયાની રાજધાનીનું શહેર હતું. મૂળ નાયક શ્રી શાંતિનાથ ભગવાનનું દહેરાસર, ઉપાશ્રય, પાઠશાળા ઇત્યાદિ હતું. દહેરાસરમાં પાંચ જિનખિંબ પ્રતિષ્ઠિત થયેલાં હતાં. પરંતુ કાળચક્રે જેમ અનેક પૌરાણિક શહેરોનો ધ્વંસ કર્યો છે, તેમ આ ગામને પણ છોડ્યું નથી. ભારતમાંના મુસ્લિમ શાસનકાળમાં ધર્મોધ મુસ્લિમોની ચડાઈ આ અને હુમલાઓનું નિશાન લોલાડા પણ બનેલું છે. હિંદુ ગરાસિયા રાજવીઓને વટલાવીને ઇસ્લામ ધર્મ અંગીકાર કરવાની ફરજ પાડવાથી, અહીંના રાજવી વંશના રાઠોડ કુળના ગરાસિયા અત્યારે ‘મોલેસલામ ગરાસિયા’ તરીકે ઓળખાય છે.

મુસ્લિમ શાસનકાળ દરમ્યાન, પાછળથી અહીંના ગરાસિયાઓ પાસેથી સત્તાનો કબ્જો રાધનપુરના નવાબે લઈ લીધેલો. દેશ આઝાદ થયો, અંગ્રેજ હકૂમતમાંથી દેશને ન્યારે સ્વતંત્રતા મળી અને તે પછી રજવાડાનું વિલીનીકરણ થયું, ત્યાં સુધી લોલાડા રાધનપુર રાજ્યની હકૂમતમાં હતું.

કાળક્રમે ગામની જૈન શ્રાવકોની ૧૦૦ ઘરની વસ્તી ઘટીને ફક્ત ત્રણ ઘર જેટલી સીમિત થઈ ગઈ. કેટલાંક કુટુંબો ધંધાર્થે બહાર દેશ-દેશાવર ચાલ્યાં ગયાં. કેટલાંકનું નિર્વંશ ગયું. પાંચ બિંબવાળા શાંતિનાથ જિનપ્રાસાદમાં ફક્ત એક જ મૂળનાયકજી શ્રી શાંતિનાથ પ્રભુનું બિંબ રહ્યું. જૈન શ્રાવકોની વસ્તી ઘટી જવાથી જિન-પ્રતિમાઓને બહાર શહેરનાં દહેરાસરોમાં આપી દેવી પડેલી.

હાલમાં, લોલાડા ગામમાં જૈનોનાં આઠ ઘર છે. શ્રી શાંતિનાથ પ્રભુની અતિ પ્રાચીન અલૌકિક અને ચમત્કારિક મૂર્તિવાળું એક દહેરાસર છે. તેનો ઉદ્ધાર પચાસ વર્ષ પૂર્વે અમદાવાદના શેઠ જમનાભાઈ ભગુભાઈએ કરાવેલો છે. એક ઉપાશ્રય છે. પાઠશાળા, ભોજન-શાળા, આયંબિલશાળા કાળક્રમે અને આવકના અભાવે હાલમાં બંધ થઈ ગયેલાં છે.

અત્યારે લોલાડા ગામની વસ્તી ૪૦૦૦ ની છે. ‘સમી’ તાલુકામાં સમી પછીનું આ બીજા નંબરનું ગામ છે. ગામમાં બાલમંદિરથી માંડીને એસ. એસ. સી. સુધીનું શિક્ષણ આપતી શિક્ષણસંસ્થાઓ, સાર્વજનિક છાત્રાલય, બેંક, દવાખાનું, વીજળી, ટેલિફોન, પાણીના નળ, નળના બેડાણ સાથેનું વારિગૃહ ઇત્યાદિ આધુનિક સુવિધાઓ છે. ગામમાં જૈન કુટુંબોને ઇતર જાતિઓ સાથે બહુ જ સારો ભાઈચારો અને સંપ છે. આને માટે અહીં એક જ દાખલો આપવો પૂરતો છે. ગામની વસ્તી પંચરંગી - દરેક કોમની લગભગ સરખી જેવી હોવા છતાં, લોલાડા ગામના સરપંચપદે છેલ્લાં ૧૦ વરસથી એક જૈન ભાઈની વરણી ગામ લોકો બિનહરીફ અને ચૂંટણી વિના કરતા આવ્યા છે. ગામના આગેવાન કાર્યકર ભાઈઓનું તાલુકા, જિલ્લા અને રાજ્યમાં બહુ જ સારું માન અને વર્ચસ્વ છે.

શ્રી ‘પાશ્વ’ લિખિત ‘અંચલગચ્છ દિગ્દર્શન’માં લોલાડા વિષે ભૂતકાલીન ઐતિહાસિક માહિતી આ પ્રમાણે આપવામાં આવી છે :

(૧) સં. ૧૨૨૪ માં લોલાડા નગરમાં રાઠોડ વંશના રાઉત દ્વંજુગરને ત્યાં શ્રી જયસિંહસૂરિએ પ્રતિબોધ આપી તેને જૈન કર્યો. તેના વંશજો એસવાળ જ્ઞાતિમાં ‘પડાઈયા’ ગોત્રથી ઓળખાય છે. આ વંશમાં તિલાણી, મુળાણીયા વગેરે ઓડકો છે. આ ગોત્રના

વંશજો વિશાળા, રાડદ્રા, બાડમેર, નગરપારકર, જોસલમેર, બિલાડા વગેરે ગામોમાં વસે છે. આ વંશમાં સમરસિંહ, સાદા, સમરથ, મંડલિક, તોલાક ઇત્યાદિ પુરુષો થઈ ગયા છે. (પૃષ્ઠ ૭૭)

ઉપરની ઓડકો અને ગોત્રવાળાની આ રીતે લોલાડા એ જન્મભૂમિ છે.

(૨) લોલાડિયા ગોત્ર :

ભાલેજ નગર પાસે નાપા ગામમાં વૃદ્ધસજનીય શ્રીમાળી જ્ઞાતિના લૂણિગ નામના શેઠે સં. ૧૨૨૦ માં શ્રી જયસિંહસૂરિના ઉપદેશથી જૈન ધર્મ અંગીકાર કર્યો. તેમણે જયસિંહસૂરિના ઉપદેશથી નાણાવળગચ્છના શ્રી રામદેવસૂરિને આચાર્યપદ આપવામાં એક લાખ દ્રવ્ય ખર્ચ્યું.....લૂણિગના વંશજો લોલાડા ગામમાં વસવાથી લોલાડિયા ગોત્રથી પ્રસિદ્ધ થયા. (પૃ. ૮૩)

(૩) શ્રી મેરુતુંગસૂરિએ સં. ૧૪૪૪ નું ચાતુર્માસ લોલાડા નગરમાં કર્યું. તેમણે રાઠોડ વંશના કણુગર મેઘરાજને ૧૦૦ મનુષ્યો સહિત ધર્મમાં પ્રતિબોધિત કર્યો. મેઘ નરેન્દ્ર આચાર્યનો અનન્ય લક્ત બન્યો. રાસકાર આ પ્રસંગ વર્ણવતાં કહે છે :

ચઉંઆલિઈ ચંઉમાસિ, લોલાડઈ સુહુગુરુ રહીયં,
જણુવાસીય જિણુવાસિ, મહિયલ મહિમા મહમીય;
તંઈ રાઠઉડહ વંસ, કણુગર મેઘનરિંદ નર,
ગુરુપયકમલાહ હંસ, પડિબોહિયા જણુ સયસહિય. (પૃ. ૨૦૪)

(૪) ભીમશી માણેક ‘ગુરુપદાવલિ’માં જણાવે છે : ‘શ્રી મેરુતુંગસૂરિ શંખેશ્વર પાસે લોલાડા ગામમાં ચોમાસું રહ્યા હતા. એક વખત ત્યાંના લોકો ‘દસાડા’ ગામે વિવાહ પ્રસંગે ગયા હતા. એવામાં ગુજરાતનો પાદશાહ ચઢી આવ્યો. શ્રાવકોએ આચાર્યને કહ્યું : ‘તમારી પોથીઓનો ભાર અમને આપો અને તમે અમારી સાથે ચાલો.’ ગુરુએ કહ્યું : ‘ચોમાસું ઊતર્યા વગર અમારાથી વિહાર થાય નહિ.’

તે પછી ગુરુએ શ્રાવકો પાસે સવા મણ ચોખા મંગાવીને તેને મંત્રીને શ્રાવકોને આપ્યા. આ ચોખાની ગામફરતી ધારાવાડી દઈને પાછું જોયા વગર શત્રુ સામે દોડવાનું કહ્યું. શ્રાવકોએ તેમ કર્યું. જેટલા ચોખા હતા તેટલા સૈનિકો થયા. પાદશાહ મોટું સૈન્ય દેખી ભયભીત થઈ ભાગી ગયો. આથી સહુ આચાર્યના પ્રભાવથી પ્રભાવિત થયા. બધાં જે મળી તાંબાના પતરા ઉપર લેખ કરી આપ્યો : ‘જ્યાં સુધી વિધિપક્ષ ગચ્છનો યતિ આવે ત્યાં સુધી ખીજ ગચ્છનો યતિ અહીં રહે નહિ....’ (પૃ. ૨૦૪)

(૫) શ્રી મેરુતુંગસૂરિએ લોલાડામાં વિકરાણ સર્પોતું વિઘ્ન શ્રી પાર્શ્વનાથ-સ્તવના કરીને નિવાર્યું હતું. આ સ્તુતિ પ્રસ્તુત પુસ્તકમાં છે. (પૃ. ૨૦૫).

કાલભુયંગ-હસિયો, આણે જાઓ નિરુવસગ્ગો. (પૃ. ૨૦૫)

(૮) શ્રી હરપદ્મી પાર્શ્વનાથ સ્તવ :

(૯) ઉપરોક્ત 'જીરાપલ્લી પાર્શ્વનાથ સ્તવ'નો ઉલ્લેખ 'કમ્પેરેટિવ એન્ડ ફીટિકલ સ્ટડી ઓફ મંત્રશાસ્ત્ર' ગ્રંથમાં મોહનલાલ ભગવાનદાસ ઝવેરીએ લખ્યું છે :

(૧૧) ઉપરોક્ત દિવસે જ શ્રીવંશે મં. ધન્ના. ભા. ધાંધલદે પુ. મં. સુયા શ્રાવકે ભા. લાલભાઈ ગોધંદ પુ. સીયા નાખા સહિત શ્રી કુંથુનાથ જિનગિંબ ભરાબુયં. લોલાડા ગામમાં સંઘે તેની પ્રતિષ્ઠા કરાવી. (પ. ૨૯૩)

શ્રી આર્ય કલ્યાણ ગૌતમ સ્મૃતિ ગ્રંથ

(૧૨) સં. ૧૫૨૭ થી સં. ૧૫૩૨ પર્યંત શ્રી જયકેસરસૂરિનો વિહાર પ્રદેશ આ પ્રમાણે હતો. કોટડા ગામ, લોલાડા ગામ, પાટણ. (પૃ. ૨૬૫).

(૧૩) સં. ૧૫૨૭માં શ્રી જયકેસરસૂરિના ઉપદેશથી લોલાડાના રહીશ ભલા શેઠે શ્રી પાર્શ્વનાથ જિનજિંબ ભરાવી તેની પ્રતિષ્ઠા કરાવી. (પૃ. ૨૬૬)

(૧૪) સં ૧૪૫૨માં લોલાડા નગરમાં ઓશવંશીય પડાઈયા ગોત્રીય સમરશીએ શ્રી શાંતિનાથ જિનપ્રાસાદ કરાવ્યો. (જે અદ્યાપિ વિદ્યમાન છે. મૂળ નાયકજી પણ એ જ શ્રી શાંતિનાથ ભગવાન છે.) આ જ શેઠે શ્રી જયકેસરસૂરિના ઉપદેશથી એક લાખ રૂપિયા ખર્ચી શત્રુજયની યાત્રા કરી. સં. ૧૫૦૮માં જયકેસરસૂરિના ઉપદેશથી શ્રી શીતલનાથ જિનજિંબ કરાવી ખાડમેરમાં પ્રતિષ્ઠા કરાવી. (આમ લોલાડામાંના શ્રી શાંતિનાથ ભગવાન તથા ખાડમેરમાંના શ્રી શીતલનાથ ભગવાનની પ્રતિષ્ઠા કરાવનાર શેઠ સમરશી છે.)

(૧૫) વાં વિદ્યાવલ્લભગણિએ સં. ૧૫૬૪માં માગસર સુદ તેરસ, ગુરુવારે લોલાડા ગામમાં રહીને શ્રાદ્ધાજિતકલ્પવૃત્તિની પ્રત લખી. જુઓ : સં. ૧૫૯૪ વર્ષે માગશરસુદિ ત્રયોદશ્યાં ગુહ-વાસરે લોલાડાગામે અંચલગણે વા. વિદ્યાવલ્લભગણિજી લિખિતમ । (પૃ. ૩૪૧)

(૧૬) યુગપ્રધાન શ્રી કલ્યાણસાગરસૂરિજી દાદા :

લોલાડા નગરમાં જ્ઞાતિય કોઠારી વંશીય શ્રેષ્ઠી નાનિંગભાઈ નામિલદેવી કુળે, સં. ૧૬૩૩ના અષાઠ સુદી ૨, ગુરુવાર, આદ્રા નક્ષત્રે, સૂર્યાદિ ઘડી ૩૯ (૫-૫૦ કલાકે) શ્રી કોડનકુમારનો (પૂજ્યશ્રી કલ્યાણસાગરસૂરિજી દાદાનો) જન્મ થયો.

આમ લોલાડા ગામ ભૂતકાળમાં નરવીરો અને સૂરિસમ્રાટોની જન્મભૂમિ હોવાનું બહુમાન ધરાવે છે. અંચલગચ્છના અનેક આચાર્યોની વિહારભૂમિ હતી. અનેક નામાંકિત આચાર્યોએ અહીં ચાતુર્માસો કરેલાં છે. અને કેટલીયે ચમત્કારિક કૃતિઓની રચના અહીં સ્થિરતા કરીને કરેલી છે. આમ છતાં નોંધપાત્ર દુઃખદ હકીકત એ છે કે, છેલ્લાં વર્ષોમાં અંચલગચ્છનાં સાધુ-સાધ્વી, શ્રાવક-શ્રાવિકાઓ તરફથી કલ્યાણસાગરસૂરિ દાદાની આ જન્મભૂમિ પ્રત્યે ઘોર ઉપેક્ષા સેવવામાં આવી છે. અત્યંત શોચનીય હકીકત તો એ છે કે, શ્રી કલ્યાણસાગરસૂરિ દાદાનું કોઈ સ્મારક તેમના આ જન્મભૂમિના ગામે નથી.

પૂજ્ય શ્રી કલ્યાણસાગરસૂરિ દાદાના સ્મારકરૂપે એક ગુરુમંદિર, એક ઉપાશ્રય લોલાડા ગામમાં કરાવવાની ખાસ જરૂર છે. સ્થાનિક જૈન સંઘ તરફથી આર્થિક સંકડામણને લીધે આ સ્મારકો થઈ શકે તેમ નથી. તેથી અંચલગચ્છના પૂજ્ય સાધુ-સાધ્વીજીઓને તથા અંચલગચ્છના શ્રાવક-શ્રાવિકાભાઈ-બહેનોને યુગપ્રધાન દાદાનાં કાર્યો અનુરૂપ એક બે ભવ્ય સ્મારકો લોલાડા ગામે કરાવવાની વિનંતિ સાથે વિરમું છું.

* *

